

YOM SHABBATON

יום שבתון אין לשכח
זכרו פריח הניחוח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
יונה מצאה בו מנוח ושם ינוחו יגיעי כח
היום נכבד לבני אמונים
זהירים לשמרו אבות ויבנים
חקוק בשני לחות אבנים
מרב אונים ואמיץ כח
יונה מצאה בו מנוח ושם ינוחו יגיעי כח
ובאו כלם בכרית יחד
נעשה ונשמע אמרו באחד
ופתחו וענו יי אחד
ברוך הנותן ליעף כח
יונה מצאה בו מנוח ושם ינוחו יגיעי כח
דבר בקדשו בהר המור
יום השביעי נכור ושמור
וכל פקודיו יחד לגמר
חזק מתנים ואמיץ כח
יונה מצאה בו מנוח ושם ינוחו יגיעי כח
העם אשר נע כצאן תעה
ינכור לפקדו בכרית ושבועה
לבל יעבר בם מקרי רעה
כאשר נשבעת על מי נח
יונה מצאה בו מנוח ושם ינוחו יגיעי כח
מחבר: ר' יהודה הלוי

1. בראשית פרשת נח פרק ח

- (א) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה:
(ז) וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:
(ח) וישלח את היונה מאתו לראות הקלוי המים מעל פני האדמה:
(ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויטקה ויבא אתה אליו אל התבה:
(י) ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה:
(יא) ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלוי המים מעל הארץ:
(יב) ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:

2. שמות פרשת יתרו פרק כ

(ח) נכור את יום השבת לקדשו:

3. דברים פרשת כי תצא פרק כה

- (יז) נכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
(יח) אשר קרה בדרך ויזנב בה כל הנחשלים אחריה ואתה ענף ויגע ולא ירא אלהים:

(יט) והיה בהגנית יקנון אלהיך לך מפל אביך מסביב בארץ אשר יקנון אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמכה את זכר צמלק מתחת השמים לא תשקח: פ

4. בראשית פרשת נח פרק ח

(כ) ויבן נח מזבוח ליקנון ויקח מכל בהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
(כא) וירח יקנון את ריח הניחוח ויאמר יקנון אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי באשר עשיתי:
(כב) עד כל ימי הארץ ירע וקציר וקר וחום וקניץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

5. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נח עמוד ב

ואמר ריש לקיש: נכרי ששבת - חייב מיתה, שנאמר ויום ולילה לא ישבתו. ואמר ר' אבהו: אזהרה שלהן זו היא מיתתן. אמר רבינא: אפילו שני בשבת. - וליחשבה גבי שבע מצות! - כי קא חשיב - שב ואל תעשה, קום עשה - לא קא חשיב. והא דינין קום עשה הוא, וקא חשיב! - קום עשה ושב אל תעשה נינהו. ואמר רבי יוחנן: נכרי שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר אתורה צוה לנו משה מורשה - לנו מורשה ולא להם. - וליחשבה גבי שבע מצות! מאן דאמר מורשה - מיגזל קא גזיל לה, מאן דאמר מאורסה - דינו כנערה המאורסה, דבסקילה

6. ויקרא פרשת ויקרא פרק א

(ט) וקרבו וקרעו ירחץ במים והקטיר הפהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליקנון: ס
ויקרא פרשת ויקרא פרק א
(יג) והקרב והקרעים ירחץ במים והקריב הפהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליקנון: פ
ויקרא פרשת ויקרא פרק א
(יז) ושפע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הפהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליקנון: ס

7. שמות פרשת כי תשא פרק לא

(יד) ושמתם את השבת כי קדש הוא לכם מזלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה:
(טו) ששית ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליקנון כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת:
(טז) ושמרנו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם:
(יז) ביני וביני בני ישראל הוא לעולם כי ששית ימים עשה יקנון את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפוש: ס
(יח) וימתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

8. ישעיהו פרק נד

(א) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יקנון:
(ב) הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך וטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי:
(ג) כי ימין ושמאל תפוצי ותרעה גוים יירש וערים נשמות יושבו:
(ד) אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשפחי ותרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד:
(ה) כי בעליך עשיך יקנון צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא:
(ו) כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יקנון ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
(ז) ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך:
(ח) בשפצך קצף הסתתתי פני רגע ממה ובחסד עולם רחמתיה אמר גאלך יקנון: ס
(ט) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ פו נשבעתי מקצף עליך ומגער בך:
(י) כי הקרים ימוש והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יקנון: ס
(יא) עננה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיה בספיריך:
(יב) ושמתי פדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ:
(יג) וכל בניך למודי יקנון ורב שלום בניך:

9. ישעיהו פרק מ

- (כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: ס
(כז) למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיקנוק ומאלהי משפטי יעבור:
(כח) הלווא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יקנוק בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו:
(כט) גתו ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:
(ל) ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יקשלו:
(לא) וקווי יקנוק יחליפו כח יעלו אבר פנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: פ

10. איוב פרק ג

- (יז) שם רשעים תדלו רגו ושם ינוחו יגיעי כח:

11. שיר השירים פרק ב

- (יד) יונתי בתגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיה השמיעני את קולך פי קולך ערב ומראיה נאנה: ס

12. רש"י שיר השירים פרק ב

- (יד) יונתי בחגוי הסלע - זה נאמר על אותה שעה שרדף פרעה אחריהם והשיגם חונים על הים ואין מקום לנוס לפניהם מפני הים ולא להפנות מפני חיות רעות למה היו דומין באותה שעה ליונה שבורחת מפני הנץ ונכנסה לנקיית הסלעים והיה הנחש נושף בה תכנס לפני הרי הנחש תצא לחוץ הרי הנץ אמר לה הקב"ה הראיני את מראיך את כשרון פעלתך למי את פונה בעת צרה:

13. דברים פרשת ואתחננו פרק ה

- (יב) שמוזר את יום השבת למדשו פאשר צנוק יקנוק אלהיה:
(יד) ויום השביעי שבת ליקנוק אלהיה לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחרמך וכל בהמתך וגרד אשך בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:

14. שיר השירים פרק ד

- (ו) עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אל הר המזר ואל גבעת הלבונה:

15. תלמוד בבלי מסכת תענית דף טז עמוד א

- מאי הר המוריה? פליגי בה רבי לוי בר חמא ורבי חנינא. חד אמר: הר שיצא ממנו הוראה לישראל, וחד אמר: הר שיצא ממנו מורא לאומות העולם.

16. תוספות מסכת תענית דף טז עמוד א

- הר שיצאה ממנו הוראה לישראל - י"מ דזה ירושלם שנקרא על שם אברהם שקראוהו הר ה' יראה (בראשית כב) והעיר היה נקרא כבר שלם כדכתיב (שם יד) ומלכי צדק מלך שלם ונקרא ירושלם על שם יראה ועל שם שלם לכך אין אנו נותנין יו"ד בירושלם בין למ"ד למ"ם על שם שלם וההר נקרא מוריה על שם תורה כדכתיב (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה וכתוב (דברים לג) יורו משפטך ליעקב והוא לשכת הגזית המוריה זה סיני ונקרא מוריה על שם שממנו יצא מורא לעובדי כוכבים במתן תורה כדכתיב (תהלים עו) ארץ יראה ושקטה אי נמי רצה לומר דירושלם נקרא מוריה על שם שיש מורא לעובדי כוכבים על גדולתה ומתפחדים

17. במדבר רבה (וילנא) פרשת במדבר פרשה א

ח ד"א וידבר ה' אל משה במדבר סיני ו' שמות נקראו לו, הר אלהים, הר בשן, הר גבנונים, הר מוריה, הר חורב, הר סיני, הר אלהים

18. מדרש תהלים (שחר טוב: בובר) מזמור סח

וסיני מהיכן בא, אמר ר' יוסי מהר המוריה נתלש, כחלה מעיסה, ממקום שנעקד יצחק אבינו, אמר הקב"ה הואיל ויצחק אביהם נעקד עליו נאה לבניו לקבל עליו את התורה, ומניין שעתידי לחזור למקומו, שנאמר נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים (ישעיה ב, ב),

19. מדרש תהלים (שחר טוב: בובר) מזמור סח

הרי כנסת ישראל שנמשלה ליונה מקבלת התורה, שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף, ולמה נמשלו ישראל ליונה, לומר מה יונה אינה מפרכסת בשחיטה, כך ישראל אינן מפרכסין בשחיטה על קידוש השם, ומה יונה אינה ניצלת אלא בכנפיה, כך ישראל אינן ניצולין אלא בזכות התורה שנמשלה לכסף,

20. רמב"ן שמות פרשת תרומה פרק כה

וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר. וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז) וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתוב (דברים ה כא) הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן (להלן מ לד). והזכיר במשכן שני פעמים וכבוד ה' מלא את המשכן, כנגד "את כבודו ואת גדלו". והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני. ובבא משה היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני. וכמו שאמר בתנן תורה (דברים ד לו) מן השמים השמייעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, כך במשכן כתיב (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת מבין שני הכרובים וידבר אליו. ונכפל "וידבר אליו" להגיד מה שאמרו בקבלה שהיה הקול בא מן השמים אל משה מעל הכפרת ומשם מדבר עמו, כי כל דבור עם משה היה מן השמים ביום ונשמע מבין שני הכרובים, כדרך ודבריו שמעת מתוך האש (דברים ד לו), ועל כן היו שניהם זהב. וכן אמר הכתוב (להלן כט מב מג) אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם ונקדש בכבודי, כי שם יהיה בית מועד לדבור ונקדש בכבודי:

21. נחום פרק ב

(א) הנה על הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חָגִי הַיּוֹדֵה חֲגִיךָ שְׁלָמִי נִדְרִיךָ פִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבוֹר לַעֲבֹר כָּךְ בְּלִיעֵל פְּלֵה נִכְרַת:
(ב) עֲלֵה מִפִּיךָ עַל פְּנֵיךָ נִצּוֹר מִצָּרָה צִפֵּה דְרָךְ חֲזַק מְתַנִּים אִמְץ פֶּתַח מְאֹד:
(ג) פִּי יָשֵׁב יִקְנֶה אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב פְּגָאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בָקָקוּם בְּקָקִים וּזְמַרְיָהֶם שִׁחֲתוּ:

22. רמב"ם הלכות שבת פרק ל

הלכה טו

השבת ועבודה זרה כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה, והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל מחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודה זרה ושניהם כגוים לכל דבריהם. לפיכך משבח הנביא ואומר +ישעיהו נ"ו+ אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו וגו', וכל השומר את השבת כהלכתה ומכבדה ומענגה כפי כחו כבר מפורש בקבלה שכרו בעולם הזה יתר על השכר הצפון לעולם הבא, שנאמר +ישעיהו נ"ח+ אז תתענג על ה' והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר. בריך רחמנא דסייען.